

[Staauning.]

Side, derom er der slet ingen Tvivl; thi under Forhandlingerne om Loven, saaledes som den foreligger, blev det Spørgsmaal rejst, og det var ogsaa Genstand for et Samraad med den daværende Minister, om ikke Rigsdagen burde have en eller anden Adgang til direkte at følge den Afviklingsvirksomhed, som nu skulde foregaa paa Statens Vegne. Og det er mig bekendt, at det var just derfor, den daværende Minister udnævnte en Bestyrelse netop med den Sammensætning, som den fik, hvorved alle Rigsdagens fire Partier blev repræsenteret enten i Afviklingsafdelingens Bestyrelse eller, for et Partis Vedkommende, i selve Bankens Bankraad og altsaa fik Adgang til at følge den Virksomhed, der her er Tale om, paa en særegen Maade, hvilket ogsaa er naturligt paa Grund af hele denne Sags særegne Karakter.

Derfor er det med den største Forbavelse, jeg har hørt og set en Kampagne, som er i den Grad i Strid med sande Statsinteresser, at jeg ikke har forstaaet, hvorledes den overhovedet var mulig.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Ben og slikt er der i Realiteten ingen Uenighed. Naar det ærede Medlem Hr. Holstein blandt sine mange Citater havde eet, der hed saadant noget som: Bensystemet maa forsvinde som Offer for den nye Moral — jeg ved ikke, hvem der havde sagt det, men det er for saa vidt ogsaa ligegyldigt —, saa er det selvfølgelig en Betragtning, vi i høj Grad bifalder. Vi ønsker, at Bensystemet skal forsvinde, men vi kan ikke lægge det deri, som det ærede Medlem syntes at lægge deri, at det først og fremmest gælder om at opheve al Statskontrol med den private Virksomhed og Samfundets Virksomhed i det hele taget.

Selvfølgelig er der Omraader, Sparekasser og andre vigtige Virksomheder, Statens Hypotekbank f. Eks., hvor enten Rigsdagsmænd eller Embedsmænd fra Ministeriet bør være med i Ledelsen for paa Statens Vegne at kunne kontrollere Virksomhederne. Hvor mange af de ærede Medlemmer er ikke selv Repræsentanter paa en eller anden Maade i saadanne Virksomheder for paa Statens Vegne at kunne føre Kontrol. Er det værre, at Staten sætter en Embedsmand ind i en saadan Virksomhed? Jeg kan ikke se det. En Embedsmand bør paa Ministeriets Vegne have Adgang til de Steder, hvor det enten er naturligt af de her nævnte Grunde eller ligefrem er foreskrevet, at Administrationen skal have Kendskab dertil.

Men dette, siger jeg, har efter vor Opfattelse ikke noget at gøre med Spørgsmaalet

om Ben. Herom er vi, som hidtil, villige til paa Basis af de mange forskellige Forslag, vi har stillet, eller paa Basis af andre at forhandle om den fremtidige Ordning; og vi erkender selvfølgelig særdeles gerne, at det vilde være rimeligt at have en reguleret Ordning angaaende Honorarspørgsmaal af den Art, der her er opstaaet, og som det kan have sin Betydning at regulere paa forsvarlig Maade. Jeg har imidlertid i Benspørgsmaalet hidtil savnet den konservative Interesse, som jeg sporede nu. Naar vi stillede vore Forslag om at forbyde denne Sammenblanding af privat Virksomhed og Embedsvirksomhed, var Begejstringen ikke nær saa stor, som Indignationen nu er blevet i den senere Tid; og jeg har ogsaa med en vis indre Fryd set, at mellem dem, der er mest indignerede, er der selvfølgelig Folk, som har alle Lommerne fulde af Ben.

Jeg mener i øvrigt, at der er Berettigelse for den Kritik, der er rettet mod den afgaaede Minister, som paa Ministeriets Vegne er gaaet udenom Rigsdagen og udenom Lønningsraadet, eller hvilke andre Organer der sædvanligvis forhandles med om Honoreringen af Embedsmænd. Paa det Punkt er der ingen Tvivl om, at Ministeren kunde have afværget den Diskussion, der nu er blevet ført, og han burde utvivlsomt have gjort det, og dette synes jeg derfor ogsaa, at man bør sige.

Det er en Selvfølge efter de Bemærkninger, jeg her har gjort, at mit Parti ikke vil kunne tiltræde den Form, som det ærede Medlem Hr. Holstein har givet sit Forslag. Jeg beklager for saa vidt, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Forslag til Dagsorden nu blev stillet først, for denne Dagsorden havde saa naturligt egnet sig som Fortsættelse til det Forslag til Dagsorden, jeg vil foreslaa, og jeg henstiller altsaa, at man eventuelt overvejer at føje den til vor Dagsorden.

Vi vil, som sagt, gerne for Fremtiden søge faste Regler tilvejebragt og vil gerne afværge, at der bliver saadanne oprivende Debatter som dem, der nu har fundet Sted, med Berettigelse i hvert Fald for visse Deles Vedkommende. Vi finder derfor ogsaa Anledning til for vort Vedkommende at foreslaa en Udtalelse, som for det første omfatter Statens Interesser i Afviklingen, idet det forekommer os nødvendigt, at det, efter at det ærede Medlem Hr. Holstein har stillet et Forslag, der er i den Grad fjendtligt overfor Statens Interesser, maa præciseres, hvem der staar paa Privatkapitalismens, og hvem der staar paa Statens Interesser; dette vil altsaa blive præciseret gennem det